

Duhovna misel - 12. nov. 2017

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

32. nedelja med letom A. Gre za deset deklet, ki pričakujejo ženinov prihod. On zamuja in zaspijo. Ob nenadni vesti, da ženin prihaja, se pripravijo za sprejem. Medtem ko pet izmed njih, ki so pametne, in pet za svetilke, druge, nespametne ostanejo z ugaslimi svetilkami, ker niso imeli olja. Medtem ko ga gredo iskat, pride ženin, in nespametne device zapre pred zaprtimi vrati, ki vodijo na praznovanje. Vztrajno trkajo, a je ženin prepozno. Ženin odgovori: »Ne poznam vas.«

Ženin je Gospod, in čas čakanja na njegov prihod je čas, ki nam Bog podarja, vsem nam ga podarja z usmiljenjem in potrpežljivostjo, preden dokončno pride. To je čas budnosti; čas, ko moramo imeti prižgano vero, upanja in ljubezni, čas, ko je treba imeti srce odprto za dobro in resnico; čas, ko je treba živeti po božje, ker ne poznamo ne dneva Kristusovega prihoda. Od nas se zahteva samo, da smo pripravljeni na srečanje, na lepo srečanje, na srečanje z Jezusom. To pomeni, da z videti znamenja njegove navzočnosti, in z molitvijo, z zakramenti živimo živo vero, biti budni, da ne bi zaspali, da ne bi pozabili na Boga. Že pri zaspanih kristjanov je žalostno življenje, ni srečno življenje. Kristjan biti srečen, z Jezusovo srečo. Ne zaspimo! (papež Frančišek 24. 4.)

Želim si, da bi **teden pred svetovnim dnem revnih**, ki bo letos 1. novembra, 33. nedeljo med letom, krščanska občestva ustvarila številne trenutke srečanja in prijateljstva, solidarnosti in konkretne pomoči. Vsako nedeljo lahko nato povabijo revne na skupno praznovanje Evharistije. Če v naši bližini živijo revni, ki iščejo zaščito in pomoč, to nedeljo pristopimo k njim: to bo ugoden trenutek, v katerem bomo našli Boga, ki ga iščemo. Kakor nas uči Sveto pismo (prim. 1 Mz 18,3–5; Heb 13,2), svojo mizo sprejmimo kot častne goste; lahko nas naučijo^{2/3}, kako doživeti vero. S svojim zaupanjem in pripravljenostjo sprejeti našo

